

Post Lux Tenebras

Heiden

Vůkol mě prach, dusivý strach... Co pohltí stín?
Cítím jej blíž, černý a těžký, spjatý s mou duší.
Oslepený - šedavé nebe - popel z něj padá.
Ohromný žár, rysy mi tuhnou v sopečné sklo.
Pominul den, vůkol je tma, s ní navždy mladá noc.
Není pro sen, ach... pro náš sen bez světél.
Naprostý klid rozlité v nás jak černá řeka.
Strávená zem, jen v propasti času znějí žalmů echa.